

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (sjunde avdelningen)

den 5 maj 2015 *

”Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder mot Iran i syfte att hindra kärnvapenspridning — Frysning av tillgångar — Motiveringsskyldighet — Oriktig bedömning — Invändning om rättsstridighet — Rätten att bedriva ekonomisk verksamhet — Rätten till egendom — Skydd för folkhälsan, säkerheten och miljön — Försiktighetsprincipen — Proportionalitet — Rätten till försvar”

I mål T-433/13,

Petropars Iran Co., Kish Island (Iran),

Petropars Oilfields Services Co., Kish Island,

Petropars Aria Kish Operation and Management Co., Teheran (Iran),

Petropars Resources Engineering Kish Co., Teheran,

företrädna av S. Zaiwalla, P. Reddy och Z. Burbeza, solicitors, R. Blakeley och G. Beck, barristers, och M. Brindle, QC,

sökande,

mot

Europeiska unionens råd, företrätt av V. Piessevaux och M. Bishop, båda i egenskap av ombud,

svarande,

angående en talan dels om ogiltigförklaring av rådets beslut 2013/270/Gusp av den 6 juni 2013 om ändring av beslut 2010/413/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 156, s. 10) och rådets genomförandeförordning (EU) nr 522/2013 av den 6 juni 2013 om genomförande av förordning (EU) nr 267/2012 om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 156, s. 3), dels om fastställande av att artikel 20.1 c i rådets beslut 2010/413/Gusp av den 26 juli 2010 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av gemensam ståndpunkt 2007/140/Gusp (EUT L 195, s. 39) och artikel 23.2 d i rådets förordning (EU) nr 267/2012 av den 23 mars 2012 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av förordning (EU) nr 961/2010 (EUT L 88, s. 1) inte är tillämpliga,

meddelar

TRIBUNALEN (sjunde avdelningen)

sammansatt av ordföranden M. Jaeger samt domarna M. van der Woude (referent) och E. Buttigieg,

* Rättegångsspråk: engelska.

justitiesekreterare: handläggaren C. Kristensen,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 19 november 2014,

följande

Dom

Bakgrund till tvisten

- 1 Sökandebolagen, Petropars Iran Co. (nedan kallat PPI), Petropars Oilfields Services Co. (nedan kallat POSCO), Petropars Aria Kish Operation and Management Co. (nedan kallat POMC) och Petropars Resources Engineering Kish Co. (nedan kallat PRE), är iranska bolag verksamma inom olje-, gas- och petrokemisektorn.
- 2 Det nu aktuella målet rör det system med restriktiva åtgärder som införts för att utöva påtryckningar mot Islamiska republiken Iran för att förmå landet att upphöra med sin spridningskänsliga kärntekniska verksamhet och med att utveckla kärnvapenbärare.
- 3 Den 9 juni 2010 antog Förenta nationernas säkerhetsråd (nedan kallat säkerhetsrådet) resolution 1929 (2010) (nedan kallad RCSNU 1929 (2010)), genom vilken man utvidgade tillämpningsområdet för de restriktiva åtgärder som införts genom säkerhetsrådets resolutioner 1737 (2006), 1747 (2007) och 1803 (2008) samt införde ytterligare restriktiva åtgärder mot Iran.
- 4 Den 17 juni 2010 betonade Europeiska rådet sin allt djupare oro över Irans kärntekniska program och välkomnade antagandet av RCSNU 1929 (2010). Europeiska rådet, som erinrade om sitt uttalande av den 11 december 2009, uppmanade Europeiska unionens råd att anta åtgärder för att genomföra de åtgärder som anges i RCSNU 1929 (2010) och åtföljande åtgärder i syfte att genom förhandlingar bidra till en lösning av alla kvarstående frågor rörande Islamiska republiken Irans utveckling av känslig teknik till stöd för sitt kärntekniska program och sitt missilprogram. Det angavs att åtgärderna bör inriktas på handeln, den finansiella sektorn, den iranska transportsektorn och nyckelsektorer inom gas- och oljeindustrin samt mot ytterligare personer och enheter som upptagits i förteckningen, särskilt Islamiska revolutionsgardet.
- 5 Den 26 juli 2010 antog rådet beslut 2010/413/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av gemensam ståndpunkt 2007/140/Gusp (EUT L 195, s. 39), vars bilaga II innehåller en förteckning över personer och enheter, utöver dem som angetts av säkerhetsrådet eller av den genom resolution 1737 (2006) inrättade kommittén för sanktioner (se bilaga 1 till samma resolution), för vilka tillgångarna frusits. I skäl 22 i nämnda beslut hänvisas till RCSNU 1929 (2010) och påpekas att det i denna resolution görs konstateranden om den potentiella kopplingen mellan Islamiska republiken Irans inkomster från energisektorn och finansieringen av Irans spridningskänsliga kärntekniska verksamhet.
- 6 Den 23 januari 2012 antog rådet beslut 2012/35/Gusp om ändring av beslut 2010/413 (EUT L 19, s. 22). Enligt skäl 13 i detta beslut bör restriktionerna för inresa samt frysningen av penningmedel (nu *tillgångar*) och ekonomiska resurser tillämpas på flera personer och enheter som tillhandahåller stöd till Irans regering som möjliggör för den att bedriva spridningskänslig kärnteknisk verksamhet eller utveckla system för kärnvapenbärare, särskilt personer och enheter som tillhandahåller ekonomiskt, logistiskt eller materiellt stöd till denna regering.

- 7 Genom artikel 1.7 a ii) i beslut 2012/35 har följande led lagts till i artikel 20.1 i beslut 2010/413, vilket rör frysning av tillgångar tillhörande följande personer och enheter:
- ”c) andra personer och enheter som inte omfattas av bilaga I men som ger stöd till Irans regering samt personer och enheter som är förbundna med dessa, enligt förteckningen i bilaga II.”
- 8 Den 23 mars 2012 antog rådet förordning (EU) nr 267/2012 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av förordning (EU) nr 961/2010 (EUT L 88, s. 1). För genomförandet av artikel 1.7 a ii) i beslut 2012/35 föreskrivs i artikel 23.2 i denna förordning att tillgångar ska frysas för de personer, enheter och organ som förtecknas i bilaga IX, beträffande vilka det har fastställts att de
- ”d) är andra personer, enheter eller organ som tillhandahåller stöd, t.ex. materiellt, logistiskt eller ekonomiskt stöd till Irans regering, och personer och enheter som är associerade med dem”.
- 9 Den 15 oktober 2012 antog rådet beslut 2012/635/Gusp om ändring av beslut 2010/413 (EUT L 282, s. 58). Enligt skäl 16 i detta beslut bör ytterligare personer och enheter upptas i förteckningen över de personer och enheter som omfattas av de restriktiva åtgärderna i bilaga II till beslut 2010/413/Gusp, i synnerhet enheter som ägs av iranska staten och som bedriver verksamhet inom olje- och gassektorn, eftersom dessa utgör en anseilig inkomstkälla för den iranska regeringen.
- 10 Genom artikel 1.8 a i beslut 2012/635 ändrades artikel 20.1 c i beslut 2010/413, och däri föreskrivs vidare att följande rättssubjekt ska bli föremål för restriktiva åtgärder:
- ”c) andra personer och enheter som inte omfattas av bilaga I som tillhandahåller stöd till Irans regering och enheter som ägs eller kontrolleras av dem eller personer och enheter som är associerade med dem, enligt förteckningen i bilaga II.”
- 11 Genom artikel 2 i beslut 2012/635 upptogs enheten National Iranian Oil Co. (nedan kallat NIOC) i bilaga II till beslut 2010/413, med motiveringen att denna enhet ägs och drivs av den iranska staten, och tillhandahåller den iranska regeringen finansiella resurser. Detsamma föreskrevs för enheten Naftiran Intertrade Co. (nedan kallat NICO) som NIOC äger till 100 procent, och enheten Petropars Ltd (nedan kallat PPL), som är ett dotterbolag till NICO.
- 12 Rådet antog därför samma dag genomförandeförordning (EU) nr 945/2012 om genomförande av förordning nr 267/2012 (EUT L 282, s. 16). Genom artikel 1 i nämnda genomförandeförordning upptogs enheterna NIOC, NICO och PPL i bilaga IX till förordning nr 267/2012 i respektive fall av samma skäl som anges i beslut 2012/635.
- 13 Den 21 december 2012 antog rådet förordning (EU) nr 1263/2012 om ändring av förordning nr 267/2012 (EUT L 356, s. 34). Genom artikel 1.11 i denna förordning ändrades artikel 23.2 d i förordning nr 267/2012 så, att den föreskriver frysning av tillgångar som tillhör personer, enheter och organ som uppräknas i bilaga IX till samma förordning, som
- ”d) är andra personer, enheter eller organ som tillhandahåller stöd, t.ex. materiellt, logistiskt eller ekonomiskt stöd, till Irans regering och enheter som ägs eller kontrolleras av dem, eller personer och enheter som är associerade med dem”.
- 14 Den 6 juni 2013 antog rådet beslut 2013/270/Gusp om ändring av beslut 2010/413 (EUT L 156, s. 10) (nedan kallat det angripna beslutet). Genom artikel 1 i detta beslut upptogs sökandebolagen i bilaga II till beslut 2010/413, innehållande en förteckning över ”[p]ersoner och enheter som deltar i kärnteknisk verksamhet eller i verksamhet med ballistiska robotar samt personer och enheter som ger stöd till Irans regering”.

- 15 Rådet antog därför samma dag genomförandeförordning (EU) nr 522/2013 om genomförande av förordning nr 267/2012 (EUT L 156, s. 3) (nedan kallad den angripna förordningen). Genom artikel 1 i denna förordning upptogs sökandebolagen i bilaga IX till förordning nr 267/2012, innehållande en förteckning över "[p]ersoner och enheter som deltar i kärnteknisk verksamhet eller i verksamhet med ballistiska robotar samt personer och enheter som ger stöd till Irans regering".
- 16 Genom det angripna beslutet och den angripna förordningen (nedan tillsammans kallade de angripna rättsakterna) upptogs PPI i förteckningen i bilaga II till beslut 2010/413 och i förteckningen i bilaga IX till förordning nr 267/2012 (nedan tillsammans kallade förteckningarna), med motiveringen att PPI är ett "[dotterbolag] till den i förteckningen upptagna enheten Petropars Ltd". Vad avser de tre övriga sökandebolagen angav rådet följande motivering: "[Dotterbolag] till den i förteckningen upptagna enheten [PPI]".
- 17 De angripna rättsakterna meddelades sökandebolagen genom skrivelser av den 10 juni 2013.
- 18 Genom skrivelse av den 7 augusti 2013 invände sökandebolagen mot de restriktiva åtgärder som antagits mot dem och uppmanade rådet att, i respektive fall, precisera den rättsliga grunden för deras upptagande i förteckningen, förklara varför de upptagits i förteckningen, utge kopior av samtliga uppgifter och bevis som använts som stöd för de angripna rättsakterna och av samtliga handlingar i ärendet. Sökandebolagen underströk i denna skrivelse dessutom att nämnda rättsakter endast delgetts PPI.
- 19 Den 12 augusti 2013 erkände rådet mottagandet av sökandebolagens skrivelse av den 7 augusti 2013 och angav att denna skrivelse var under behandling.

Förfarandet och parternas yrkanden

- 20 Sökandebolagen har väckt förevarande talan genom en ansökan som inkom till tribunalens kansli den 20 augusti 2013.
- 21 I samband med att sammansättningen av tribunalens avdelningar ändrades, förordnades referenten att tjänstgöra på sjunde avdelningen, varför målet tilldelades denna avdelning.
- 22 Sökandebolagen har yrkat att tribunalen ska
- ogiltigförklara den angripna förordningen i den del den berör sökandebolagen,
  - förklara att artikel 20.1 c i beslut 2010/413 och artikel 23.2 d i förordning nr 267/2012 inte är tillämpliga på dem, och
  - förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.
- 23 Rådet har yrkat att tribunalen ska
- ogilla talan, och
  - förplikta sökandebolagen att ersätta rättegångskostnaderna.
- 24 Då två ledamöter på avdelningen var förhindrade att döma i målet, utsåg tribunalens ordförande, med stöd av artikel 32.3 i tribunalens rättegångsregler, en annan domare så att avdelningen blev beslutför.

Rättslig bedömning

- 25 Till stöd för sin talan har sökandebolagen åberopat följande fem grunder: 1) Ingen rättslig grund har angetts till varför sökandebolagen upptagits i förteckningarna. 2) Uppenbart oriktig bedömning. 3) Artikel 20.1 c i beslut 2010/413 och artikel 23.2 d i förordning nr 267/2012 är rättsstridiga, såvitt avser dotterbolagen till de enheter som upptagits i förteckningarna. 4) Åsidosättande av rätten till egendom, rätten att utöva näringsverksamhet, principen om miljöskydd och Europeiska unionens humanitära värden samt, under alla omständigheter, proportionalitetsprincipen och försiktighetsprincipen. 5) Delgivning har inte skett till två av sökandebolagen samt åsidosättande av motiveringsskyldigheten, rätten till försvar och rätten till ett effektivt domstolsskydd (andrahandsgrund).
- 26 Sökandebolagen drog vid förhandlingen tillbaka den tredje grunden, vilket antecknades i förhandlingsprotokollet. Det andra yrkandet ska således avvisas, eftersom den tredje grunden är den enda grund som i ansökan åberopats till stöd för nämnda yrkande.

Den första grunden: Ingen rättslig grund har angetts till varför sökandebolagen upptagits i förteckningarna

- 27 Sökandebolagen har hävdats att ingen rättslig grund har angetts till varför de upptagits i förteckningarna. Enligt sökandebolagen ingår omständigheten att en enhet är ett dotterbolag till en enhet i en förteckning inte bland de kriterier som föreskrivs i artikel 20.1 i beslut 2010/413 eller i artikel 23.2 i förordning nr 267/2012.
- 28 Sökandebolagen har i repliken till att börja med understrukit att rådet först i svaromålet angett, som motivering till varför de upptagits i förteckningarna, att de ägs eller kontrolleras av NIOC.
- 29 Sökandebolagen har vidare hävdats att den omständigheten att de är dotterbolag till en enhet som anses ge stöd till Irans regering inte kan utgöra skäl för att uppta sökandebolagen i dessa förteckningar, eftersom detta inte innebär att nämnda dotterbolag ägs eller kontrolleras av denna enhet.
- 30 Sökandebolagen har slutligen understrukit att rådet endast kan uppta en enhet som ägs eller kontrolleras av en annan enhet i förteckningarna om sistnämnda enhet själv upptagits på grundval av ett kriterium som gäller för att anta restriktiva åtgärder. I förevarande fall har PPL och PPI emellertid inte upptagits i förteckningarna på grundval av ett sådant kriterium.
- 31 Tribunalen anser att den fråga som den första grunden väcker är huruvida de angripna rättsakterna ger sökandebolagen möjlighet att identifiera vilket kriterium som utgör den rättsliga grunden för beslutet att uppta dem i förteckningarna. Denna fråga ska således avgöras med utgångspunkt från rättspraxis rörande den motiveringsskyldighet som åvilar rådet när det antar restriktiva åtgärder. Argumenten rörande de angripna rättsakternas materiella lagenlighet, däribland argumenten att PPI inte utövar kontroll över sina dotterbolag och att PPL privatiserats, kommer således att prövas i samband med den andra grunden rörande oriktig bedömning.
- 32 Tribunalen erinrar inledningsvis om att skyldigheten att motivera en rättsakt som går någon emot enligt fast rättspraxis följer av principen om iakttagande av rätten till försvar och syftar till att dels ge den som berörs av en sådan rättsakt tillräckliga upplysningar för att kunna bedöma om den är välgrundad, eller om den eventuellt är behäftad med ett fel som innebär att dess giltighet kan ifrågasättas vid unionsdomstolen, dels göra det möjligt för unionsdomstolen att pröva rättsaktens lagenlighet (se dom av den 15 november 2012, rådet/Bamba, C-417/11 P, EU:C:2012:718, punkt 49 och där angiven rättspraxis).

- 33 Av den motivering som krävs enligt artikel 296 FEUF ska klart och tydligt framgå hur den institution som har antagit rättsakten har resonerat, så att den som berörs därav kan få kännedom om skälen för de vidtagna åtgärderna och så att behörig domstol ges möjlighet att utföra sin prövning (dom rådet/Bamba, punkt 32 ovan, EU:C:2012:718, punkt 50). Den berörde ska därför i princip underrättas om skälen samtidigt som denna person underrättas om den rättsakt som går vederbörande emot, och en brist i detta avseende kan inte rättas till genom att den berörde underrättas om skälen för rättsakten under förfarandet vid unionsdomstolen (dom av den 12 december 2006, Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran/rådet, kallad OMPI I, T-228/02, REG, EU:T:2006:384, punkt 139).
- 34 Tribunalen påpekar vidare att med avseende på restriktiva åtgärder som har vidtagits inom ramen för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken är det, eftersom den berörda personen inte har rätt att höras innan ett inledande beslut att uppta vederbörande i förteckningen antas, extra viktigt att motiveringsskyldigheten respekteras, eftersom den utgör dennes enda garanti för att, åtminstone sedan beslutet väl antagits, på ett ändamålsenligt sätt kunna använda de rättsmedel som står till vederbörandes förfogande för att bestrida beslutets laglighet (dom rådet/Bamba, punkt 32 ovan, EU:C:2012:718, punkt 51, och dom OMPI I, punkt 33 ovan, EU:T:2006:384, punkt 140).
- 35 Motiveringen av en av rådet antagen rättsakt, genom vilken en restriktiv åtgärd införs, ska således inte endast innehålla den rättsliga grunden för denna åtgärd, utan också behandla de specifika och konkreta skäl som föranlett rådet att inom ramen för sitt utrymme för skönsmässig bedömning anse att den berörda personen ska bli föremål för en sådan (se, för ett liknande resonemang, dom OMPI I, punkt 33 ovan, EU:T:2006:384, punkt 146, dom av den 14 oktober 2009, Bank Melli Iran/rådet, T-390/08, REG, EU:T:2009:401, punkt 83, och dom rådet/Bamba, punkt 32 ovan, EU:C:2012:718, punkt 52).
- 36 Motiveringen ska emellertid vara anpassad till rättsaktens beskaffenhet och till det sammanhang i vilket den antagits. Frågan huruvida kravet på motivering är uppfyllt ska bedömas med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet, särskilt rättsaktens innehåll, de anförda skälen och det intresse av att få förklaringar som de vilka rättsakten är riktad till, eller andra personer som direkt eller personligen berörs av den, kan ha. Det krävs dock inte att alla relevanta faktiska och rättsliga omständigheter anges i motiveringen, eftersom bedömningen av huruvida en motivering är tillräcklig inte ska ske endast utifrån motiveringens lydelse, utan även utifrån det sammanhang i vilket den ingår och samtliga rättsregler på det aktuella området. Det ska särskilt påpekas att en rättsakt som går någon emot ska anses vara tillräckligt motiverad om den har tillkommit i ett sammanhang som är känt för den berörde, så att denne har möjlighet att förstå innebörden av den åtgärd som vidtas gentemot honom eller henne (dom rådet/Bamba, punkt 32 ovan, EU:C:2012:718, punkterna 53 och 54, dom OMPI I, punkt 33 ovan, EU:T:2006:384, punkt 141, och dom Bank Melli Iran/rådet, punkt 35 ovan, EU:T:2009:401, punkt 82).
- 37 I förevarande fall ska det påpekas att PPI upptogs i förteckningarna på grund av att det är ett dotterbolag till den upptagna enheten PPL, medan de tre andra sökandebolagen upptogs på grund av att de är dotterbolag till PPI.
- 38 Tribunalen konstaterar att denna motivering inte innehåller en uttrycklig förklaring till vad som är den rättsliga grunden för de angripna rättsakterna. Det framgår emellertid av i punkt 36 ovan angiven rättspraxis att frågan huruvida kravet på motivering är uppfyllt ska bedömas med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet. Tribunalen kommer därför att gå igenom de skäl som anges i de angripna rättsakterna med utgångspunkt från deras lydelse, men också utifrån i vilket sammanhang de antogs och mot bakgrund av de skäl som anförts mot NIOC och andra enheter som ingår i den koncern som kontrolleras av detta bolag.
- 39 Tribunalen erinrar härvid till att börja med om att artikel 20.1 c i beslut 2010/413 och artikel 23.2 d i förordning nr 267/2012 föreskriver frysning av tillgångar och ekonomiska resurser som tillhör enheter som tillhandahåller stöd till Irans regering. I ovannämnda bestämmelser föreskrivs även att restriktiva

åtgärder införs mot enheter som ägs eller kontrolleras av en enhet som tillhandahållit stöd till nämnda regering. Såsom sökandebolagen understrukt kan således en enhet endast upptas i förteckningarna på grundval av sistnämnda kriterium om moderbolaget som äger eller kontrollerar enheten tillhandahåller ett sådant stöd, vilket är en slutsats som rådet inte har ifrågasatt.

- 40 Det ska vidare påpekas att användningen av ordet "dotterbolag" i motiveringen till att vart och ett av sökandebolagen upptagits i förteckningarna gjorde att de kunde uppfatta det så, att rådet hade beslutat att uppta dem i förteckningarna med stöd av ett kriterium avseende enheter som ägs eller kontrolleras av en enhet som tillhandahåller Irans regering stöd, och inte på grundval av ett kriterium avseende enheter som tillhandahåller stöd till nämnda regering. Användningen av detta ord förutsätter nämligen att ett moderbolag kontrollerar den berörda enheten till följd av till exempel ett kapitalmässigt samband mellan moderbolaget och det aktuella dotterbolaget. I motiveringen anges att sökandebolagen är "dotterbolag", varför den således tydligt hänvisar till ägande eller kontroll, i den mening som avses i beslut 2010/413 och i förordning nr 267/2012.
- 41 Tribunalen konstaterar slutligen att de angripna rättsakterna visserligen inte innehåller någon uttrycklig uppgift om vilken av de enheter som upptagits i förteckningarna, på grund av deras stöd till Irans regering, som äger eller kontrollerar sökandebolagen. PPI, som är moderbolag till de tre andra sökandebolagen, upptogs nämligen inte i förteckningarna på grund av dess stöd till nämnda regering, utan på grund av att det är ett dotterbolag till PPL, som i sin tur upptagits i förteckningarna på grund av att det är ett dotterbolag till NICO.
- 42 Tribunalen anser emellertid i förevarande fall, särskilt mot bakgrund av att NIOC och andra enheter som NIOC äger och kontrollerar har upptagits i förteckningarna, att de angripna rättsakterna har antagits i ett sådant sammanhang att sökandebolagen hade en rimlig möjlighet att identifiera NIOC som det moderbolag som äger och kontrollerar sökandebolagen, och således att identifiera den rättsliga grunden till att de upptagits i förteckningarna, utan att sökandebolagen behövde ges ytterligare förklaringar i de angripna rättsakterna.
- 43 För det första talas det i förteckningarna innehållande sökandebolagens namn, vilka ingår i bilaga II till beslut 2010/413 och i bilaga IX till förordning nr 267/2012, om "[p]ersoner och enheter som deltar i kärnteknisk verksamhet eller i verksamhet med ballistiska robotar samt personer och enheter som ger stöd till Irans regering". Bland dem ingår inte bara NIOC, vars upptagande motiveras med att nämnda bolag tillhandahåller nämnda regering finansiella resurser, utan även ett stort antal enheter som direkt eller indirekt ägs av detta bolag. NIOC leder således en stor bolagskoncern och ägarkedjan mellan detta bolag och sökandebolagen kan lätt utläsas av motiveringen till att de olika enheterna i denna koncern har upptagits i förteckningarna.
- 44 Tribunalen vill särskilt påpeka att den omständigheten att PPL - som uppges vara PPI:s moderbolag - upptagits i förteckningarna på grund av att bolaget är ett dotterbolag till NICO, som i sin tur upptagits i förteckningarna på grund av att bolaget är ett dotterbolag till NIOC, gjorde det möjligt för PPI och de övriga sökandebolagen att förstå att de blivit föremål för de restriktiva åtgärderna på grund av att de indirekt ägs eller kontrolleras av NIOC, som är den enda enhet inom koncernen som upptagits i förteckningarna på grund av stöd som getts till Irans regering, vilket är det kriterium som föreskrivs i artikel 20.1 c i beslut 2010/413 och i artikel 23.2 d i förordning nr 267/2012. Motiveringen i de angripna rättsakterna tillät således, mot bakgrund av dessa förteckningar, sökandebolagen att identifiera det kriterium i ovannämnda bestämmelser som använts som rättslig grund för beslutet att uppta sökandebolagen i förteckningarna.
- 45 För det andra ingår sökandebolagen i en koncern som kontrolleras av NIOC, varför de måste anses ha kännedom om de restriktiva åtgärder som antagits mot andra enheter inom samma koncern och således kunna förstå att anledningen till att de upptagits i förteckningarna är densamma som för dessa andra enheter, nämligen ägar- eller kontrollförhållandena mellan bolagen och NIOC.

- 46 För det tredje framgår det av ansökan att sökandebolagen, när de angripna rättsakterna antogs, förfogade över nödvändiga upplysningar för att kunna förstå varför de upptogs i förteckningarna och således identifiera den rättsliga grunden härför. Ansökan innehåller nämligen ett schema som tydligt anger det kriterium som var avgörande för att NIOC upptogs i förteckningarna, nämligen kriteriet avseende enheter som tillhandahåller stöd till Irans regering. Av schemat framgår också ägarkedjan mellan NIOC och vart och ett av sökandebolagen.
- 47 Tribunalen anser mot denna bakgrund att motiveringen i de angripna rättsakterna, trots att den är kortfattad och inte specificerar samtliga relevanta faktiska och rättsliga omständigheter, ändå gör att sökandebolagen kan identifiera det kriterium i artikel 20.1 c i beslut 2010/413 och i artikel 23.2 d i förordning nr 267/2012 som använts som rättslig grund för åtgärden att uppta dem i förteckningarna. Att ordet "dotterbolag" använts visar nämligen tydligt att sökandebolagen upptagits med stöd av kriteriet avseende enheter som ägs eller kontrolleras av en enhet som ger stöd till nämnda regering. Vidare har de angripna rättsakterna antagits i ett sådant sammanhang att det framgår vilken enhet som enligt rådet ägde och kontrollerade sökandebolagen, nämligen NIOC. NIOC upptogs med tillämpning av kriteriet avseende enheter som ger stöd till nämnda regering, såsom detta framgår av ovannämnda bestämmelser.
- 48 Talan kan följaktligen inte vinna bifall såvitt avser den första grunden.

Den andra grunden: Oriktig bedömning

- 49 Sökandebolagen har hävdats att rådet gjort en oriktig bedömning genom att anse att kriteriet i artikel 20.1 c i beslut 2010/413 och i artikel 23.3 d i förordning nr 267/2012 är uppfyllt.
- 50 Sökandebolagen har härvid anfört att PPI:s ägarandel i POSCO, POMC och PRE endast uppgår till 97 procent, 48 procent respektive 49 procent, varför det inte kan presumeras att POSCO, POMC och PRE ägs eller kontrolleras av PPI.
- 51 Sökandebolagen har vidare understrukit att PPL sedan mars 2012 inte längre ägs av NIOC eller av NICO, eftersom hela aktiekapitalet i det förstnämnda bolaget överförts till Irans nationella pensionsfond och till det nationella socialförsäkringsorganet. Sökandebolagen anser därför att det inte kunde anses att de ägdes eller kontrollerades av NIOC vid den tidpunkt då de upptogs i förteckningarna, eftersom rådet inte anfört någon annan bevisning.
- 52 Tribunalen erinrar inledningsvis om att sökandebolagen i ansökan mycket kortfattat angett att PPL, som är PPI:s moderbolag, är självständigt i förhållande till de överordnade enheterna, det vill säga NICO och NIOC, utan att ange några närmare detaljer. Det är först i repliken som sökandebolagen har hänvisat till denna äganderättsöverföring som bevis för att de inte längre ägdes av NIOC när de upptogs i förteckningarna.
- 53 Rådet har i dupliken gjort gällande att sökandebolagens argument att PPL inte längre ingår i den av NIOC kontrollerade koncernen strider mot vad som anges i ansökan.
- 54 Tribunalen erinrar om att det framgår av artikel 44.1 c jämförd med artikel 48.2 i rättegångsreglerna att ansökan ska innehålla uppgifter om föremålet för talan samt en kortfattad framställning av grunderna för denna och att nya grunder inte får åberopas under rättegången, såvida de inte föranleds av rättsliga eller faktiska omständigheter som framkommit först under förfarandet. En grund som utgör en utvidgning av en grund som tidigare – direkt eller underförstått – har åberopats i ansökan och som har ett nära samband med denna kan emellertid prövas i sak (dom av den 20 september 1990, Hanning/parlamentet, T-37/89, REG, EU:T:1990:49, punkt 38). Liknande krav ställs när en invändning görs till stöd för en grund (se, exempelvis, dom av den 14 maj 1998, Mo och Domsjö/kommissionen, T-352/94, REG, EU:T:1998:103, punkt 333).

- 55 I förevarande fall innehåller sökandebolagens argument i repliken gentemot konstaterandet att PPL ägs av NICO emellertid ingen uppgift om någon ny omständighet som framkommit först under förfarandet. Dessa argument kan dessutom inte anses som en utvidgning av en grund som tidigare har åberopats i ansökan, eftersom de på intet sätt anknyter till de faktiska omständigheter som sökandebolagen hänvisade till när de väckte talan.
- 56 I ansökan har sökandebolagen nämligen återgett ett schema över den hierarkiska strukturen i den koncern som kontrolleras av NIOC. Enligt detta schema ägde NIOC hela aktiekapitalet i NICO, som i sin tur ägde 100 procent av aktiekapitalet i PPL, som ägde hela aktiekapitalet i PPI, som, vad avser de övriga sökandebolagen, ägde 97 procent i POSCO, 48 procent i POMC och 49 procent i PRE. Tribunalen konstaterar att denna ägarkedja inte på något ställe innehåller något avbrott mellan sökandebolagen och NIOC.
- 57 För det andra har sökandebolagen inte på något ställe i ansökan angett att bandet mellan sökandebolagen och NIOC avbröts i mars 2012, utan endast angett att kopplingen dem emellan är för svag för att det kriterium för upptagande som föreskrivs i artikel 20.1 c i beslut 2010/413 och i artikel 23.2 d i förordning nr 267/2012 ska kunna anses uppfyllt.
- 58 För det tredje har sökandebolagen i ansökan nämnt att PPL upptagits i förteckningarna på grund av att det är ett dotterbolag till NICO, men har inte anfört något argument för att ifrågasätta denna motivering. De har tvärtom använt denna omständighet som stöd för sina argument att de inte kan anses som enheter som är associerade till en enhet som ger stöd till Irans regering, eftersom deras moderbolag inte upptagits i förteckningarna med motiveringen att det gett sådant stöd, utan på grund av att det är en enhet som ägs eller kontrolleras av en enhet som gett sådant stöd.
- 59 Tribunalen avvisar därför påståendet att PPL sedan mars 2012 inte längre ingår i den av NIOC kontrollerade koncernen och kommer således endast pröva de angripna rättsakterna med hänsyn till ägarkedjan såsom denna beskrivs i punkt 56 ovan.
- 60 Tribunalen erinrar om att en effektiv domstolsprövning, som garanteras genom artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, bland annat kräver att unionsdomstolen, vid sin laglighetsprövning av de skäl som legat till grund för beslutet att uppta eller behålla en persons namn i förteckningarna, förvissas sig om att det föreligger faktiska omständigheter som utgör ett tillräckligt underlag för ett sådant beslut. Detta förutsätter en undersökning av de faktiska omständigheter som har åberopats i redogörelsen för skälen för nämnda beslut, vilket betyder att domstolskontrollen inte är begränsad till en abstrakt bedömning av huruvida de angivna skälen sannolikt är korrekta, utan avser huruvida dessa skäl, eller åtminstone ett skäl som i sig anses utgöra tillräckligt stöd för beslutet, är väl underbyggda (dom av den 18 juli 2013, kommissionen m.fl./Kadi, kallad Kadi II, C-584/10 P, C-593/10 P och C-595/10 P, REU, EU:C:2013:518, punkt 119).
- 61 Det är den behöriga unionsmyndigheten som, vid ett eventuellt bestridande, ska visa att det finns grund för de skäl som har åberopats mot den berörda personen, och inte den berörda personen som ska bevisa motsatsen, det vill säga att det saknas grund för skälen. Däremot är det viktigt att de uppgifter och den bevisning som inges stöder de skäl som har åberopats mot den berörda personen. Om dessa omständigheter inte möjliggör slutsatsen att det finns stöd för ett visst skäl, så ska unionsdomstolen underkänna det som grund för beslutet om att uppta eller behålla det aktuella namnet i förteckningen (dom Kadi II, punkt 60 ovan, EU:C:2013:518, punkterna 121-123).
- 62 Av rättspraxis framgår även att när tillgångarna fryses för en enhet om vilken det har fastställts att den deltar i kärnavapensspridning, föreligger det en icke försumbar risk för att denna enhet utövar påtryckningar på de enheter som den äger eller kontrollerar, eller som tillhör den, för att kringgå verkan av de åtgärder som vidtagits mot den. Rådets åtgärd att frysa dessa enheters tillgångar i enlighet med artikel 20.1 c i beslut 2010/413 och artikel 23.2 d i förordning nr 267/2012 är således

nödvändig och ändamålsenlig när det gäller att säkerställa att åtgärderna är effektiva och att de inte kringgås (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 13 mars 2012, Melli Bank/rådet, C-380/09 P, REU, EU:C:2012:137, punkterna 39 och 58).

- 63 När ett beslut antas med stöd av ovannämnda bestämmelser ska rådet således göra en bedömning av omständigheterna i det aktuella fallet för att avgöra vilka enheter som ska anses som ägda eller kontrollerade enheter. Vad den berörda enheten ägnar sig åt för verksamhet och den eventuella avsaknaden av samband mellan denna verksamhet och ett stöd till Irans regering är däremot inte relevanta kriterier i detta sammanhang, eftersom skälet till att tillgångar som tillhör en ägd eller kontrollerad enhet fryses inte är att denna enhet själv ger ett direkt stöd till nämnda regering (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom Melli Bank/rådet, punkt 62 ovan, EU:C:2012:137, punkterna 40-42).
- 64 Av rättspraxis framgår slutligen att när en enhets aktiekapital helt ägs av en enhet som ger stöd till Irans regering är kriteriet för upptagande enligt artikel 20.1 c i beslut 2010/413 och artikel 23.2 d i förordning nr 267/2012 uppfyllt (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom Melli Bank/rådet, punkt 62 ovan, EU:C:2012:137, punkt 79).
- 65 I förevarande fall har rådet ansett att den omständigheten att NIOC innehade 100 procent av aktiekapitalet i NICO som i sin tur innehade 100 procent av aktiekapitalet i PPL, som i sin tur innehade hela aktiekapitalet i PPI, som, vad avser de övriga sökandebolagen, innehade 97 procent i POSCO, 48 procent i POMC och 49 procent i PRE, innebär att vart och ett av sökandebolagen ska anses ägt eller kontrollerat av NIOC, i den mening som avses i artikel 20.1 c i beslut 2010/413 och artikel 23.2 d i förordning nr 267/2012.
- 66 Tribunalen ska således, med beaktande av denna ägarkedja och i förhållande till vart och ett av sökandebolagen, pröva huruvida rådet gjort en oriktig bedömning genom att anse att kriteriet för upptagande avseende enheter som ägs av en enhet som ger stöd till Irans regering är uppfyllt.
- 67 Vad för det första rör PPI, som är ett dotterbolag till NIOC, anser tribunalen att rådet inte gjorde en oriktig bedömning när det upptog denna enhet i förteckningarna.
- 68 Av i punkt 64 ovan angiven rättspraxis framgår nämligen att den omständigheten att en enhet som ger stöd till Irans regering innehar hela aktiekapitalet i en enhet redan i sig innebär att kriteriet för upptagande enligt artikel 20.1 c i beslut 2010/413 och artikel 23.2 d i förordning nr 267/2012 är uppfyllt. Det ska dessutom påpekas att på konkurrensområdet, där det också förekommer bedömningar av förhållandet mellan ett dotterbolag och dess moderbolag, har det fastställts att den omständigheten att det finns mellanliggande bolag mellan dessa två bolag inte på något sätt påverkar tillämpningen av den motbevisbara presumtionen att det aktuella moderbolaget utövar ett avgörande inflytande över sitt dotterbolags beteende. Det anses nämligen att ett sådant inflytande kan utövas indirekt med hjälp av mellanliggande bolag (se, för ett liknande resonemang, dom av den 20 januari 2011, General Química m.fl./kommissionen, C-90/09 P, REU, EU:C:2011:21, punkt 88, och dom av den 27 september 2012, Shell Petroleum m.fl./kommissionen, T-343/06, REU, EU:T:2012:478, punkt 52).
- 69 Tribunalen anser därför att kriteriet för upptagande enligt artikel 20.1 c i beslut 2010/413 och artikel 23.2 d i förordning nr 267/2012 är uppfyllt när en enhets aktiekapital indirekt ägs av en enhet som ger stöd till Irans regering. Detta gäller även när det förekommer mellanliggande bolag mellan denna moderenhet och den enhet den äger, och oavsett hur många bolag det är fråga om, förutsatt att var och en av de enheter som förekommer i ägarkedjan helt ägs av respektive direkt överordnade moderbolag. Under dessa omständigheter vidmakthåller moderenheten nämligen en unik och exklusiv kontroll över alla sina dotterbolag och kan således genom de mellanliggande bolagen utöva påtryckningar på sin indirekt ägda enhet för att kringgå verkningarna av de åtgärder som antagits mot den. Detta motiverar att restriktiva åtgärder antas mot den indirekt ägda enheten.

- 70 I förevarande fall finner tribunalen således att åtgärden att uppta PPI - vars aktiekapital till 100 procent innehades av PPL, vars aktiekapital helt ägdes av NICO, vars aktiekapital till 100 procent ägdes av NIOC - i förteckningarna är motiverad enligt kriteriet avseende enheter som ägs eller kontrolleras av en enhet som ger stöd till Irans regering.
- 71 Vad för det andra rör POSCO erinrar tribunalen om att PPI ägde nästan hela aktiekapitalet i denna enhet, närmare bestämt 97 procent.
- 72 Det framgår härvid av rättspraxis på konkurrensrättens område att ett moderbolag har möjlighet att utöva ett avgörande inflytande över sitt dotterbolags beteende om det äger samtliga aktier i detta bolag, men även när det äger nästan samtliga aktier i detta bolag (se, för ett liknande resonemang, dom av den 30 september 2009, Arkema/kommissionen, T-168/05, EU:T:2009:367, punkt 71).
- 73 Tribunalen anser därför att kriteriet för upptagande enligt artikel 20.1 c i beslut 2010/413 och artikel 23.2 d i förordning nr 267/2012 är uppfyllt när hela eller nästan hela aktiekapitalet i en enhet ägs av en enhet som ger stöd till Irans regering.
- 74 Den omständigheten att det föreligger tre mellanliggande bolag mellan NIOC och POSCO och den omständigheten att PPI inte är ensam ägare till POSCO innebär i förevarande fall inte att rådet gjort en oriktig bedömning genom att anta restriktiva åtgärder mot POSCO.
- 75 Såsom framgår av punkterna 68 och 69 ovan saknar nämligen antalet mellanliggande bolag betydelse för ett moderbolags möjlighet att på ett relevant sätt påverka sitt dotterbolags beteende när moderbolaget äger hela aktiekapitalet i detta bolag och i samtliga mellanliggande bolag. Samma slutsats gör sig gällande när dotterbolaget och nämnda bolag nästan är helägda, såsom i förevarande fall där NIOC, via det mellanliggande bolaget PPI, äger 97 procent av aktiekapitalet i POSCO. Det är nämligen rimligt att anta att den omständigheten att NIOC helt eller nästan helt äger PPI innebär att detta moderbolag har en unik och exklusiv kontroll över sistnämnda bolag.
- 76 Rådet har således inte gjort en oriktig bedömning genom att anse att POSCO ägs av NIOC. Talan kan således inte bifallas med stöd av den andra grunden såvitt avser denna sökande.
- 77 Vad för det tredje avser POMC och PRE har rådet gjort gällande att enligt rättspraxis på konkurrensrättens område är presumtionen att ett moderbolag faktiskt har utövat ett avgörande inflytande på sitt dotterbolag även tillämplig när två bolag befinner sig i en situation som liknar situationen att ett enda bolag äger hela aktiekapitalet i sitt dotterbolag. Eftersom aktiekapitalet i POMC ägs gemensamt av PPI och av Global O & M Company, med 48 respektive 47 procent, och eftersom PRE är ett gemensamt bolag i vilket aktiekapitalet ägs av PPI och av Telford International med 49 respektive 47 procent, anser rådet att i punkt 64 ovan angiven rättspraxis är relevant och att POMC och PRE således ska anses som indirekt kontrollerade av NIOC, bland annat via PPI.
- 78 Rådet har vid förhandlingen dessutom hävdats att eftersom PPI innehade en högre procentandel än Global O & M Company av aktiekapitalet i POMC och en högre procentandel än Telford International av aktiekapitalet i PRE, så kunde det presumeras att PPI hade sista ordet och kunde få igenom sina beslut mot POMC:s och PRE:s vilja.
- 79 Tribunalen anser emellertid att presumtionen att moderbolaget faktiskt har utövat ett avgörande inflytande på sina dotterbolag inte är tillämplig på förhållandet till POMC och PRE.
- 80 Vad rör argumentet om det gemensamma ägandet i POMC och PRE noterar tribunalen att till skillnad från PPI har Global O & M Company och Telford International inte varit föremål för restriktiva åtgärder. Det ligger således inte i de två sistnämnda bolagens intresse att hjälpa PPI att sätta press på deras gemensamma dotterbolag för att försöka kringgå verkningarna av de restriktiva åtgärder som endast är riktade mot PPI. Den aktuella situationen kan således inte anses likna situationen att en

enda enhet innehar hela aktiekapitalet i sitt dotterbolag, eftersom den gemensamma kontrollen i förevarande fall kan göra att PPI, och således NIOC, inte har möjlighet att utöva påtryckningar på POMC och PRE för att kringgå verkningarna av de restriktiva åtgärder som riktar sig mot nämnda bolag.

- 81 Tribunalen erinrar vidare om att enligt rättspraxis medför ett innehav av 60 procent av en enhets aktiekapital inte, taget för sig, att kriteriet för upptagande enligt artikel 20.1 c i beslut 2010/413 och artikel 23.2 d i förordning nr 267/2012 är uppfyllt (dom av den 6 september 2013, Persia International Bank/rådet, T-493/10, REU (Utdrag), EU:T:2013:398, punkt 106). I förevarande fall är innehavet av 48 procent och 49 procent av aktiekapitalet i POMC respektive PRE än mindre tillräckligt som ensamt stöd för restriktiva åtgärder mot dessa enheter, med hänsyn till den rättspraxis det hänvisas till i punkt 64 ovan.
- 82 Eftersom PPI inte äger hela eller nästan hela aktiekapitalet i POMC och i PRE, kommer tribunalen att pröva huruvida det, med hänsyn till omständigheterna i det aktuella fallet, förelåg en icke obetydlig risk att dessa två bolag skulle försöka kringgå verkningarna av de restriktiva åtgärderna mot NIOC.
- 83 Det kan emellertid konstateras att rådet inte har anfört någon bevisning som ger tribunalen anledning att anta att PPI hade möjlighet att kontrollera POMC eller PRE. PPI ägde visserligen en något större andel av aktiekapitalet i dessa bolag än de andra huvudägarna till respektive enhet, men PPI hade ändå endast en minoritetspost. Det kan således inte presumeras att PPI hade möjlighet att utse mer än hälften av styrelseledamöterna i POMC eller hälften av styrelseledamöterna i PRE eller på något sätt hade sista ordet i dessa enheters styrelse.
- 84 Rådet har således gjort en oriktig bedömning genom att anse att POMC och PRE ägdes eller kontrollerades av NIOC.
- 85 Av det anförda följer att talan inte kan bifallas såvitt avser den andra grunden vad rör PPI och POSCO, medan talan ska bifallas med stöd av denna grund vad rör POMC och PRE. De angripna rättsakterna ska således ogiltigförklaras vad rör de två sistnämnda sökandebolagen.

Den fjärde grunden: Åsidosättande av rätten till egendom, rätten att utöva näringsverksamhet, principen om miljöskydd och unionens humanitära värden samt, under alla omständigheter, proportionalitetsprincipen och försiktighetsprincipen

- 86 Sökandebolagen har gjort gällande att de angripna rättsakterna innebär ett åsidosättande av grundläggande fri- och rättigheter.
- 87 Sökandebolagen har till att börja med hävdade att de angripna rättsakterna strider mot deras rätt till egendom och deras rätt att utöva näringsverksamhet samt att de inte är proportionerliga i förhållande till det eftersträvade målet.
- 88 Sökandebolagen har vidare anfört att de angripna rättsakterna kan orsaka betydande skador för miljön och för iranska arbetstgares och iranska medborgares hälsa och säkerhet, och detta även för iranska barn. Enligt sökandebolagen innebär sanktionerna nämligen att Iran inte kan genomföra fas 19 i projektet för South Pars, som måste genomföras för att undvika gasbrist i Iran under vinterhalvåret. Sökandebolagen har i sin replik dessutom preciserat att den största delen av den utrustning och de tekniska tjänster som används kommer från unionens medlemsstater. Om det inte går att få tillgång till denna utrustning kommer Islamiska republiken Iran att bli tvungen att använda annat bränsle för uppvärmning som är mer skadligt för miljön och som ökar hälso- och säkerhetsriskerna för personer som lever och arbetar i närheten av sådana anläggningar.

- 89 Sökandebolagen anser att dessa risker innebär att rådet har åsidosatt försiktighetsprincipen. Rådet borde ha beaktat verkningarna av åtgärden av att frysa sökandebolagens tillgångar innan det antog de angräpna rättsakterna.
- 90 Sökandebolagen har slutligen anfört att rådets åtgärder inte är proportionerliga i förhållande till det angivna målet.
- 91 Tribunalen underkänner samtliga argument som anförts av sökandebolagen.
- 92 Vad rör sökandebolagens rätt till egendom och rätt att utöva näringsverksamhet påpekar tribunalen till att börja med att nämnda rättigheter ingår bland de rättigheter som stadfästs i artikel 17 respektive artikel 16 i stadgan om de grundläggande rättigheterna vars efterlevnad unionsdomstolen ska säkerställa. Det ska emellertid erinras om att de grundläggande rättigheterna inte utgör absoluta rättigheter och att det är möjligt att inskränka utövandet av dessa rättigheter under förutsättning att denna inskränkning tillgodoser mål av allmänintresse som eftersträvas av unionen (dom av den 16 november 2011, Bank Melli Iran/rådet, C-548/09 P, REU, EU:C:2011:735, punkt 113).
- 93 Av rättspraxis framgår vidare att proportionalitetsprincipen, vilken ingår bland de allmänna principerna i unionsrätten, innebär att unionsinstitutionerna i sitt handlande inte får gå utöver vad som är ändamålsenligt och nödvändigt för att uppnå de legitima mål som eftersträvas med de aktuella bestämmelserna. När det finns flera ändamålsenliga åtgärder att välja mellan ska den åtgärd väljas som är minst ingripande, och de vållade olägenheterna får inte vara orimliga i förhållande till de eftersträvide målen (dom av den 18 november 1987, Maizena m.fl., 137/85, REG, EU:C:1987:493, punkt 15).
- 94 I förevarande fall inskränks sökandebolagens rätt att utöva ekonomisk verksamhet samt rätten till egendom i betydande mån till följd av de angräpna rättsakterna. Sökandebolagen kan nämligen inte, förutom med särskilda tillstånd, förfoga över sina tillgångar på unionens territorium, och de tillåts inte att få direkt eller indirekt tillgång till någon tillgång eller ekonomisk resurs enligt artikel 23.3 i förordning nr 267/2012. Med hänsyn till vikten av att bevara internationell fred och säkerhet gjorde rådet emellertid en riktig bedömning när det fann att ovannämnda inskränkningar i sökandebolagens rättigheter, som enligt sökandebolagen följer av att enheter som ägs av en enhet som ger stöd till Irans regering upptagits i förteckningarna, var ändamålsenliga och nödvändiga för att sätta press på nämnda regering för att få den att upphöra med sin spridningskänsliga kärntekniska verksamhet (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom Melli Bank/rådet, punkt 62 ovan, EU:C:2012:137, punkt 61).
- 95 Sådana inskränkningar kan således inte, mot bakgrund av de eftersträvide målen, anses medföra ett oproportionerligt och oacceptabelt ingrepp som påverkar själva innehållet i rätten till egendom och rätten att utöva näringsverksamhet (se, för ett liknande resonemang, dom Bank Melli Iran/rådet, punkt 92 ovan, EU:C:2011:735, punkterna 114 och 115).
- 96 Dessutom, och tvärt emot vad sökandebolagen har hävdats, kan frysningen av sökandebolagens tillgångar inte anses oproportionerlig med anledning av påståendet att deras rätt att framföra sina argument till rådet har åsidosatts. Såsom kommer att framgå av prövningen av den femte grunden (se punkt 123 och följande punkter nedan) har sökandebolagen haft tillfälle att yttra sig.
- 97 Tribunalen godtar således inte argumenten om åsidosättande av rätten till egendom och av rätten att utöva näringsverksamhet och om att de aktuella åtgärderna är oproportionerliga
- 98 Vad för det andra rör riskerna för skador på miljön och iranska arbetstagares och iranska medborgares hälsa och säkerhet noterar tribunalen till att börja med att den påstådda orsaken till dessa risker – att det inte går att få tillgång till viktig utrustning och viktiga tekniska tjänster från unionens medlemsstater – inte på något sätt är en följd av de restriktiva åtgärderna mot sökandebolagen.

- 99 Det framgår nämligen av sökandebolagens argument och av handlingar som bifogats repliken till stöd för dessa argument att riskerna för gasbrist eller för att man måste använda annat bränsle för uppvärmning inte är resultatet av eventuella finansiella svårigheter som sökandebolagen drabbats av genom att deras tillgångar frysts, och som hindrar dem från att förvärva den utrustning de behöver för sin verksamhet, utan är resultatet av de restriktioner som unionen infört vad avser leveranser till iranska enheter av viktiga varor eller viktig teknologi samt tekniska tjänster som har en anknytning till dessa varor som gasindustrin i Iran har behov av.
- 100 Såsom rådet påpekat riktas emellertid dessa restriktioner, som bland annat föreskrivs i artikel 4 i beslut 2010/413 och i artiklarna 8 och 9 i förordning nr 267/2012, mot varje iransk enhet, och de kan således påverka sökandebolagen även om de inte skulle ha upptagits i förteckningarna. Det går dessutom inte att bestrida dessa bestämmelsers lagenlighet inom ramen för förevarande talan, eftersom de inte utgör den rättsliga grunden för de angripna rättsakterna.
- 101 Det saknas således stöd för påståendet att de angripna rättsakterna skapar risker för skador på miljön samt risker för iranska arbetstagares och iranska medborgares hälsa och säkerhet.
- 102 Vad för det tredje rör försiktighetsprincipen vill tribunalen påpeka att den utgör en allmän princip i unionsrätten enligt vilken berörda myndigheter är skyldiga att, inom den exakta ram som gäller för utövande av deras befogenheter enligt relevant lagstiftning, vidta lämpliga åtgärder för att förebygga vissa potentiella risker för folkhälsan, säkerheten och miljön, varvid kravet på att skydda dessa intressen ska tillmätas större betydelse än ekonomiska intressen (se dom av den 26 november 2002, *Artogodan m.fl./kommissionen*, T-74/00, T-76/00, T-83/00-T-85/00, T-132/00, T-137/00 och T-141/00, REG, EU:T:2002:283, punkterna 183 och 184, och dom av den 21 oktober 2003, *Solvay Pharmaceuticals/rådet*, T-392/02, REG, EU:T:2003:277, punkt 121 och där angiven rättspraxis).
- 103 Såsom framgår av punkterna 98-101 ovan har sökandebolagen emellertid inte styrkt eventuella risker för folkhälsan, säkerheten och miljön som kan antas ha uppkommit genom att deras tillgångar frysts. Det kan således inte med framgång göras gällande att rådet har underlåtit att beakta försiktighetsprincipen när det antog de angripna rättsakterna.
- 104 Det följer av vad som angetts ovan att talan inte kan bifallas såvitt avser den fjärde grunden.
- Den femte grunden: Bristande delgivning vad avser två av sökandebolagen samt åsidosättande av motiveringsskyldigheten, rätten till försvar och rätten till ett effektivt domstolsskydd*
- 105 Sökandebolagen anser att rådet på flera punkter har åsidosatt deras processuella rättigheter samt deras rätt till försvar och till ett effektivt domstolsskydd.
- 106 Sökandebolagen har för det första gjort gällande att rådet inte delgett POMC och PRE de angripna rättsakterna individuellt.
- 107 Sökandebolagen har för det andra hävdatt att rådet inte motiverat sitt beslut att anta restriktiva åtgärder mot dem och att rådet således inte informerat dem om varför de upptagits i förteckningarna. Sökandebolagen har i repliken preciserat att motiveringen att de ägs eller kontrolleras av NIOC inte överensstämmer med motiveringen i de angripna rättsakterna.
- 108 Sökandebolagen menar för det tredje att rådet, trots deras begäran därom, inte har underrättat dem om de upplysningar och den bevisning som rådet grundat sig på när det antog de angripna rättsakterna. Sökandebolagen anser därför att de inte beretts möjlighet att framföra sina argument och på ett tillfredsställande sätt bestrida åtgärden att uppta dem i förteckningarna.

- 109 Tribunalen påpekar till att börja med att sökandebolagen har angett att tribunalen endast behöver pröva argumenten rörande förfarandet, vilka framförts inom ramen för den femte grunden, om tribunalen inte skulle godta någon av de fyra första grunderna. Eftersom talan, vad avser POMC och PRE, ska bifallas med stöd av den andra grunden, kommer tribunalen således att pröva den femte grunden endast vad rör PPI och POSCO (nedan kallade de två första sökandebolagen). Argumentet att POMC och PRE inte delgetts de angripna rättsakterna kommer således inte att prövas inom ramen för den femte grunden.
- 110 Vad rör motiveringsskyldigheten framgår det tydligt av prövningen av den första grunden (se punkterna 27-48 ovan) att motiveringen av de angripna rättsakterna är tillräcklig, eftersom de två första sökandebolagen inte bara kunnat identifiera den rättsliga grunden för dessa rättsakter, utan även de specifika och konkreta skäl som fick rådet att anse att restriktiva åtgärder borde vidtas mot dessa bolag, i enlighet med i punkt 35 ovan angiven rättspraxis.
- 111 Vad vidare rör rätten till försvar erinrar tribunalen om fast rättspraxis enligt vilken rätten till försvar, och särskilt rätten att yttra sig, ska iakttas i alla förfaranden som inleds mot en enhet och som kan leda till en rättsakt som går denne emot, och enligt vilken detta är en grundläggande princip i unionsrätten som ska säkerställas även när det saknas regler för det aktuella förfarandet (dom Bank Melli Iran/rådet, punkt 35 ovan, EU:T:2009:401, punkt 91).
- 112 Principen om rätten till försvar kräver att den berörda enheten underrättas om de omständigheter som läggs den till last och som utgör grund för den rättsakt som går nämnda enhet emot. Vidare ska enheten ges tillfälle att på ett ändamålsenligt sätt yttra sig över dessa omständigheter (se, analogt, dom OMPI I, punkt 33 ovan, EU:T:2006:384, punkt 93).
- 113 Vad avser en första rättsakt med beslut om att en enhets tillgångar ska frysas, ska således - om inte tvingande hänsyn till unionens eller dess medlemsstaters säkerhet, eller deras internationella relationer, utgör hinder därför - de omständigheter som läggs den berörde till last anges samtidigt som den aktuella rättsakten antas eller så snart som möjligt därefter. Den berörda enheten har även, om den så begär, rätt att yttra sig över dessa omständigheter när väl rättsakten har antagits (se, analogt, dom OMPI I, punkt 33 ovan, EU:T:2006:384, punkt 137).
- 114 Tribunalen erinrar dessutom om att när den berörda enheten har underrättats om tillräckligt exakta uppgifter som ger enheten möjlighet att på ett ändamålsenligt sätt yttra sig beträffande de omständigheter som rådet har gjort gällande mot denna, innebär inte principen om rätten till försvar att rådet har en skyldighet att självant ge tillgång till handlingarna i ärendet. Det är endast på begäran av den berörda parten som rådet är skyldigt att ge tillgång till samtliga administrativa icke konfidentiella handlingar som rör åtgärden i fråga (se dom Bank Melli Iran/rådet, punkt 35 ovan, EU:T:2009:401, punkt 97 och där angiven rättspraxis).
- 115 Principen om ett effektivt domstolsskydd kräver slutligen att den aktuella unionsmyndigheten i så stor utsträckning som möjligt upplyser den berörda enheten om skälen för den restriktiva åtgärden, antingen vid den tidpunkt när åtgärden beslutas eller i vart fall så snart som möjligt efter nämnda tidpunkt, i syfte att göra det möjligt för den berörda enheten att inom föreskriven frist utöva sin rätt att väcka talan. Iakttagandet av denna skyldighet att upplysa om skälen är nämligen nödvändigt både för att de som omfattas av de restriktiva åtgärderna ska kunna ta till vara sina rättigheter under bästa möjliga förutsättningar och, med kännedom om samtliga omständigheter, kunna avgöra huruvida det finns anledning att väcka talan vid unionsdomstolen och för att unionsdomstolen fullt ut ska kunna genomföra den legalitetskontroll av den aktuella rättsakten som det åligger den att göra (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 3 september 2008, Kadi och Al Barakaat International Foundation/rådet och kommissionen, C-402/05 P och C-415/05 P, REG, EU:C:2008:461, punkterna 335-337 och där angiven rättspraxis).

- 116 I förevarande fall vill tribunalen, till att börja med, vad avser den första underrättelsen om de omständigheter som lagts sökandebolagen till last, erinra dels om att de två första sökandebolagen underrättades om de angripna rättsakterna genom skrivelser av den 10 juni 2013, dels om att det framgår av prövningen av den första grunden och av punkt 110 ovan, angående motiveringsskyldigheten, att motiveringen av de angripna rättsakterna är tillräcklig, eftersom de två första sökandebolagen på grundval av denna kunde förstå varför de upptagits i förteckningarna.
- 117 Rådet har således inte åsidosatt de två första sökandebolagens rätt till försvar vad avser den inledande underrättelsen om de omständigheter som lagts dem till last.
- 118 Vad för det andra rör tillgången till handlingar finner tribunalen, utan att den behöver pröva påståendet att rådet inte har gett de två första sökandebolagen tillgång till handlingarna i ärendet i rätt tid, att rådet inte har åsidosatt dessa bolags rätt till försvar.
- 119 Den omständigheten att rådet i ett sent skede har kommunicerat en handling som den grundat sig på för att anta eller bibehålla restriktiva åtgärder mot en enhet utgör endast ett åsidosättande av rätten till försvar som motiverar ogiltigförklaring av de berörda rättsakterna om det står klart att de aktuella restriktiva åtgärderna inte hade kunnat antas eller bibehållas med giltig verkan om den handling som hade kommunicerats för sent inte kunde beaktas såsom bevisning till nackdel för sökanden (dom Persia International Bank/rådet, punkt 81 ovan, EU:T:2013:398, punkt 85).
- 120 Detta innebär att även om man skulle utgå från att rådet lät de två första sökandebolagen ta del av handlingarna i ärendet för sent, så kan denna omständighet endast motivera en ogiltigförklaring av de angripna rättsakterna om det visas att de restriktiva åtgärderna mot nämnda bolag inte kunde motiveras genom de omständigheter de fick del av i rätt tid, det vill säga motiveringen i de angripna rättsakterna.
- 121 Tribunalen konstaterar emellertid att de handlingar som kommunicerades i samband med att svaromålet lämnades in inte innehåller någon upplysning som är till nytta för de två första sökandebolagens försvar, eftersom dessa handlingar inte innehåller några nya uppgifter som berör dessa bolag. Dessutom framgår det av prövningen av den andra grunden att de i de angripna rättsakterna angivna skälen, såsom de kommunicerades till de två första sökandebolagen, var tillräckliga för att motivera de restriktiva åtgärderna mot nämnda bolag.
- 122 Rådet har således inte åsidosatt de två första sökandebolagens rätt till försvar vad avser tillgången till handlingarna.
- 123 Vad för det tredje rör de två första sökandebolagens möjlighet att yttra sig på ett ändamålsenligt sätt påpekar tribunalen att sökandebolagen, med anledning av att de angripna rättsakterna antogs, den 9 augusti 2013 sände rådet en skrivelse i vilken de angav sin ståndpunkt och begärde att få del av skälen till att de upptagits i förteckningarna och bevisningen i ärendet.
- 124 De två första sökandebolagen har således getts tillfälle att yttra sig på ett ändamålsenligt sätt, varför det inte med framgång kan göras gällande att rådet har åsidosatt deras rätt till försvar i detta hänseende.
- 125 Tribunalen anser därför att de två första sökandebolagen kunnat försvara sina rättigheter och att tribunalen själv fullt ut har kunnat genomföra sin legalitetskontroll av de angripna rättsakterna. De två första sökandebolagens påstående att rådet åsidosatt deras rätt till ett effektivt domstolsskydd kan således inte godtas.
- 126 Talan kan följaktligen inte bifallas såvitt avser den femte grunden, vad rör de två första sökandebolagen.

- 127 Av det ovan anförda följer att talan ska ogillas vad rör PPI och POSCO, medan talan ska bifallas vad rör POMC och PRE.

Rättsverkningar i tiden av ogiltigförklaringen av de angripna rättsakterna vad rör POMC och PRE

- 128 Enligt artikel 264 andra stycket FEUF kan tribunalen, om den anser att det är nödvändigt, ange vilka verkningar av en ogiltigförklarad rättsakt som ska betraktas som bestående. Det framgår av rättspraxis att denna bestämmelse överlämnar till unionsdomstolen att avgöra från och med vilken tidpunkt dess domar om ogiltigförklaring ska få verkan (dom av den 12 december 2013, Nabipour m.fl./rådet, T-58/12, EU:T:2013:640, punkterna 250 och 251).
- 129 I detta fall anser tribunalen, av de skäl som anges nedan, att det är nödvändigt att upprätthålla de angripna rättsakternas verkningar i tiden fram till att fristen för att överklaga enligt artikel 56 första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol har löpt ut eller, om ett överklagande inges inom fristen, till dess att överklagandet har ogillats.
- 130 Det ska nämligen erinras om att det kärntekniska program som Islamiska republiken Iran genomför är en källa till stark oro på såväl internationell som europeisk nivå. Det är i denna kontext som rådet gradvis har ökat antalet restriktiva åtgärder mot Iran i syfte att hindra utvecklingen av verksamhet som hotar fred och internationell säkerhet, inom ramen för genomförandet av säkerhetsrådets resolutioner.
- 131 POMC:s och PRE:s intresse av att rättsverkningarna av ogiltigförklaringen av de angripna rättsakterna, i den del som rör dem, ska inträda omedelbart måste följaktligen vägas mot det mål av allmänintresse som eftersträvas med unionens politik när det gäller restriktiva åtgärder mot Islamiska republiken Iran. En modulering av verkningarna i tiden av ogiltigförklaringen av en restriktiv åtgärd kan därför motiveras av nödvändigheten att säkerställa de restriktiva åtgärdernas effektivitet och, ytterst, med hänsyn till tvingande skäl hänförliga till unionens och dess medlemsstaters säkerhet eller internationella förbindelser (se, analogt, i avsaknad av skyldighet att underrätta den berörde på förhand om skälen till det ursprungliga upptagandet av den berördes namn i förteckningarna, dom av den 21 december 2011, Frankrike/People's Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, REU, EU:C:2011:853, punkt 67).
- 132 En ogiltigförklaring med omedelbar verkan av de angripna rättsakterna, såvitt de avser POMC och PRE, skulle möjliggöra för nämnda bolag att flytta samtliga eller delar av sina tillgångar utanför unionen, utan att rådet i tid skulle kunna tillämpa artikel 266 FEUF för att avhjälpa de brister som konstaterats i denna dom, med följderna att det skulle kunna uppstå allvarlig och irreparabel skada för effektiviteten hos samtliga beslut om frysning av tillgångar som rådet i framtiden skulle kunna besluta om i förhållande till dessa enheter.
- 133 När det gäller tillämpningen av artikel 266 FEUF i förevarande fall, ska det nämligen påpekas att åtgärden att uppta POMC och PRE i förteckningarna ogiltigförklaras på grund av att skälen till denna åtgärd inte underbyggts med tillräcklig bevisning (se punkterna 77-84 ovan). Även om det ankommer på rådet att vidta åtgärder för att följa denna dom, kan det inte utan vidare uteslutas att dessa bolag på nytt kommer att upptas i förteckningarna. Rådet kan nämligen inom ramen för denna nya prövning på nytt uppta bolagen i förteckningarna med stöd av tillräckligt underbyggda skäl.
- 134 Härav följer att verkningarna av de angripna rättsakterna ska bestå gentemot POMC och PRE till dess att fristen för att överklaga har löpt ut eller, om ett överklagande inges inom fristen, till dess att överklagandet har ogillats.

Rättegångskostnader

- 135 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Enligt artikel 87.3 i rättegångsreglerna kan tribunalen, om parterna ömsom tappar målet på en eller flera punkter, eller om särskilda omständigheter motiverar det, besluta att kostnaderna ska delas eller att vardera parten ska bära sin kostnad.
- 136 Med hänsyn till omständigheterna i förevarande mål finns det skäl att besluta att vardera parten ska bära sin kostnad.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (sjunde avdelningen)

följande:

- 1) **Följande rättsakter ogiltigförklaras vad rör Petropars Aria Kish Operation and Management Co. och Petropars Resources Engineering Kish Co.:**
  - Rådets beslut 2013/270/Gusp av den 6 juni 2013 om ändring av beslut 2010/413/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran.
  - Rådets genomförandeförordning (EU) nr 522/2013 av den 6 juni 2013 om genomförande av förordning (EU) nr 267/2012 om restriktiva åtgärder mot Iran.
- 2) **Rättsverkningarna av beslut 2013/270 och förordning nr 522/2013 ska bestå gentemot Petropars Aria Kish Operation and Management Co. och Petropars Resources Engineering Kish Co. till dess att fristen för att överklaga enligt artikel 56 första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol har löpt ut eller, om ett överklagande inges inom fristen, till dess att överklagandet har ogillats.**
- 3) **Talan ogillas i övrigt.**
- 4) **Vardera parten ska bära sina rättegångskostnader.**

Jaeger

Van der Woude

Buttigieg

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 5 maj 2015.

Underskrifter